

Sygn. akt II CSK 3/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa P. N. i W. N.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej z siedzibą w L. Oddział w Ł.
o zapłatę i zobowiązanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 sierpnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej na to, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Ponadto celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący wskazali, że skarga jest oczywiście uzasadniona z powodu naruszeń prawa procesowego i materialnego, a odnoszących się do ustalenia przez sąd, że termin zasiedzenia służebności biegł, w okresie, w którym pozwana korzystała z nieruchomości obciążonej na podstawie tytułu obligacyjnego. Okoliczności wskazane przez skarżących nie usprawiedliwiają jednak takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Z ustaleń Sądu drugiej instancji nie wynika istnienie stosunku obligacyjnego, na który wskazują skarżący. Argumentacja przytoczona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi próbę przedstawienia własnej wersji ustaleń faktycznych w sprawie, odmiennej od przyjętych przez Sąd Apelacyjny. Wypada zatem przypomnieć, że - zgodnie z art.

398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą stać się zarzuty dotyczące ustalenia faktów oraz oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania nie została spełniona i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw